

18. Àwọn ẹni tí ń tétí gbọ ọrò náà tí wọn sì ń tẹlẹ̀ èyí tí ó dára jùlọ́ nínú un rẹ̀, àwọn wònyẹn ni Allaahu ti fi mọ́ ọ̀nà, àti pé àwọn wònyẹn ni oní-làákàyè.

19. Njẹ ẹni tí idájọ́ ti wá lóríi rẹ̀ pé yòò jìyà, njẹ̀ iwọ̀ lè yọ ẹni tí ó wà nínú un iná kùrò níbẹ̀ bí?

20. Sùgbón àwọn tí wọn páyàa Olúwaa wọn, ilẹ̀ alágbèékà yóò jẹ́ ti wọn, nínú un òkèè rẹ̀, àgbéka tí wọn ti mọ́ yóò wà níbẹ̀. Àwọn odò yóò máa sànní isàlẹ̀ rẹ̀. Àdéhùn-un Allaahu ni. Allaahu kò ní yẹ àdéhùn náà.

21. Iwọ̀ kò mò pé Allaahu ní Ó ń sọ omi kalẹ̀ láti ojú sánmọ̀, tí ó sì ń jẹ́ kí ó wọ inú ilẹ̀ lẹ̀, lẹ̀yìn náà tí yóò fi mú irúgbín hù jáde èyí tí àwọ̀ rẹ̀ yàtò sí ara wọn. Lẹ̀yìn náà yóò sì gbẹ̀, iwọ̀ yóò sì rí i tí yóò pọ̀n, lẹ̀yìn náà yóò sọ ọ̀ dí rírún. Dájúdájú irántí wà nínú un iye fún àwọn oní-làákàyè.

22. Njẹ ẹni tí Allaahu ń ọkàn-an rẹ̀ payá sí (ẹ̀sìn-in) Islaamu tí ó sì ń rìn nínú un imọ̀lẹ̀ tí ó ti ọ̀dọ̀ Olúwaa rẹ̀ wá (le dàbí ẹni tí kò ẹ̀ bẹ̀ bí)? Ègbé ni fún àwọn tí ọkàn-an wọn le (bí ọ̀kúta) sí irántíi Allaahu. Àwọn wònyẹn wà nínú un isinà tí ó hàn gbangba.

23. Allaahu tí sọ ọ̀rọ̀ tí ó dára jùlọ́ kalẹ̀ nínú un Ìwé-Mímọ́ kan (tí àwọn ọ̀rọ̀ náà) jọ ara wọn ni oríṣííríṣíi ọ̀nà, awọ ara àwọn tí wọn bèrù Olúwaa wọn yóò máa wá rírí nítóríi rẹ̀, lẹ̀yìn náà awọ ara wọn àti ọkàn-an wọn yóò tẹ̀ sí irántíi Allaahu. Iye ní itọ̀sọ̀nà ti Allaahu, Ọ̀un A máa fi i tọ̀ ẹni tí Ó bá fẹ́ sọ̀nà. Bẹ̀ẹ̀ sì ni ẹni tí Allaahu bá ń lónà, kò ní sí afinimọ̀nà fún un.

24. Njẹ ẹni tí yóò fi ojú rẹ̀ ẹ̀ idáàbò nípa aburú iya ojó igbènde (lẹ̀ dàbí ẹni tí yóò wọ inú un ogbà idèra lálàáfà)? Wọn yóò sọ fún àwọn alábòsí pé: E tọ̀ iya nńkan tí ẹ̀ ẹ̀ níṣẹ̀ wò.

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُوتُوا
الْأَلْبَبَ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
رَبَّهُمْ هُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا تُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَنَرُّهُ مَضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْمًا
ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِأُولَى الْأَلْبَبِ ﴿٢١﴾ أَفَمَنْ
شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ
رَّبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾ اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ
كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ
ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَنْ يَشَاءْ
وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَنْ
يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَقِيلَ
لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾